

[Justitsministeren.]

ikke inden for det sociale system kunne findes en person, som kvinden kunne henvende sig til. Det er et problem, som jeg tror vil løse sig, når vi afskaffer mødrehjælpen — og det gør vi jo i løbet af godt og vel et års tid — for så må vi i stedet sætte noget andet. Det er kun, fordi vi i øjeblikket ikke har noget andet, at vi i lovforslaget opererer med mødrehjælpen og mødrehjælpens samråd. Vi skal vel, når vi ophæver mødrehjælpen, henvise til den sociale styrelse eller et andet tilsvarende organ, som kan overtage de opgaver, der i øjeblikket henhører under mødrehjælpen.

Hr. Per Dich peger fuldstændig rigtigt på, at bevarelsen af status quo betyder, at mange gravide kvinder rejser til udlandet for at få deres svangerskab afbrudt. Det er ikke en ønskværdig situation, og det er ikke en situation, vi kan leve med. I den forbindelse kan jeg sige til hr. Nyboe Andersen og andre, at det er en af grundene til, at vi netop har ment nu at måtte tage skridtet fuldt ud. Man skal ikke sige aldrig, men jeg tror faktisk ikke, vi behøver at ændre ret meget ved loven. Hvis det, vi nu bliver enige om på grundlag af de to forslag, bliver gennemført, tror jeg, vi har den lov, vi kan leve med. Hr. Nyboe Andersen sagde jo ganske rigtigt, at 1970-loven næppe var det sidste ord, og det er jeg aldeles enig med ham i. Hvorfor så ikke nu, da vi har mulighed derfor, efter at SF vist 5 gange har fremsat et lovforslag herom, gennemføre en ordning, som kan blive stående? Jeg er temmelig overbevist om, at der ikke alene her i folketinget er et betydeligt flertal, men at der også er et flertal i befolkningen.

Hr. Per Dich fik støtte til sit forslag om, at rådgivning bør være obligatorisk. Jeg skal ikke gøre mig så klog på spørgsmålet. Når vi har valgt en frivillig ordning med hensyn til rådgivning, skyldes det de oplysninger, vi har fået fra mødrehjælpen. Jeg vil finde det rimeligt og nødvendigt, at udvalget, der skal behandle lovforslagene, får lejlighed til at drøfte dette spørgsmål med mødrehjælpen, sådan at man virkelig kan få klarhed over, hvor tungtvejende grunde mødrehjælpen har til at sige, som de har sagt, at det har ringe praktisk betydning med denne obligatoriske rådgivning.

Men heller ikke det er noget kardinal-

punkt for os. Vi har bare ment, at det var rimeligt at udforme lovforslaget helt i overensstemmelse med de fornuftige råd, vi har fået fra bl. a. mødrehjælpen.

Jeg var rædselsslagen ved at høre Christian Vs Danske Lov citeret og er glad for, at der dog er sket en udvikling, sådan at vi er fritaget for at skulle have processer med så triste følger som dem, fru Hanne Budtz fremmanede for os. Jeg takker for fru Hanne Budtz' erklæring om, at hun ikke vil bakke et krav om folkeafstemning op. Det synspunkt synes jeg er konsekvent. Jeg er også enig med fru Hanne Budtz, når hun fremhæver, at den bestående lov med de forhandlinger, den abortsøgende kvinde skal føre i mødrehjælpen, kræver oplysninger om privatlivets forhold, som kan føles meget pinlige.

Ja, jeg tror næsten, jeg har svaret på det meste af det, der har været fremme. Lampen lyser allerede, så jeg må skynde mig at komme herfra. Jeg har svært ved at komme i debat med hr. Johan Nielsen, for det er, ligesom vi ikke forstår hinandens argumentation. Det er svært at argumentere mod følelser, og hr. Johan Nielsen bekender selv — så det er ingen hemmelighed, jeg røber — at det er et i høj grad følelsesladet standpunkt, han har. Det er en hæderlig sag, jeg ser ikke ned på nogen af den grund. Men jeg kan vanskeligt fornuftsmæssigt komme i argumentation herom.

Så vil jeg gerne til slut sige til hr. Lembourn, at naturligvis kan grundlovens § 42 fortolkes, men hvis den skal fortolkes i hvert fald af en statsretskyndig, tvivler jeg meget på, at man vil komme til det resultat, hr. Lembourn kom til. Man skal jo også tage en bestemmelses historiske oprindelse i betragtning, når man fortolker den.

Formanden: Når lampen begynder at lyse gult, er der 2 minutter tilbage. Det er først, når den lyser rødt, at det er alvor.

Thestrup: Jeg er bange for, at ministeren har misforstået mig. Jeg gjorde udtrykkelig som min opfattelse gældende, at loven af 1970 betegner en balance mellem to principper. Jeg sagde ganske klart og tydeligt, og jeg vil gerne gentage det, at jeg ikke deler det synspunkt, at fri abort strider mod religionen eller mod afgørende etiske princip-